

sebat, sanctus Augustinus ait, ut rufus de terra in Calix ascenderet. Quemadmodum eius humilitas fuerat gloriosa sua causa, opus erat, ut hac recente gloria fieret remuneratio sua humilitatis: quemadmodum eius obscura mysteria initium duxerant ab incarnatione, oportebat, ut gloria sua que incepérant ab illius transfiguratione, & Resurrectione, per Ascensionem consummarentur.

Fidei nostræ exercitium est credere id, quod videtur non potest, docet Teologia post S. Paulum. *Fides est credere quod non vides, non contemplantibus vobis en, que videtur, sed que non videntur.* (ad Cor. 4.) Non agitur hic quantum, utrum Fides similius esse possit cum sensu; dicens mihi sufficiunt cum eodem Salvatore, beatos illos esse, qui crediderunt, & non videntur. Secundum hoc principium ratiocinantes nihil melius in hac vita cognoscimus, nisi quod cognoscimus per fidem nostram. *Quia credidimus, nos etiam videntur.* & Canticum

dimissum, que vel recordare, vel invenire posse. Tali prærogativum unius erat Fili Dei; si enim obijicimus nobis admirabiles circumstantias raptus Elia, hinc discimus meri hominis corpus hoc indignis subfido, ut de terra elevaretur ad ignoram regionem; sed nihil simile occurrit in Ascensione Salvatoris. Divinitas, qua per miraculum in terram demisiter, ubi corpus illud accepit, at tollit sine miraculo corpus hoc de terra exstili fui in Calum, quod et patria sua, ubi aeternum regnatum est.

*Et, & ex-
comuni-
tate fu-
luit nos-
tros que-
necce-
per in-
carna-
tionem;
debet per-
ficien-
tiam.*

En paucis verbis nostra salutis economia. Homines redimendi erant Dei Sanguine. Dei Natus natus est, ut habebet, unde homines redimerentur. Vixit inter illos, miracula operari est, ut illi cognoscerent, ipsum eum Redemptorem, quem Deus illis promiserat; mortuus est, ut pro Iustitia redemptoris premium persolveret per effusione sanguinis sui; relutrexit, ut probaret se esse Deum, qui pro illis obierat, utque eos defenseret, fructum Redemptoris eorum esse debere gloriam corporis, & anima eorum. Permanui dies quadragesima super terram, ut illos de sua Resurrectione perficiaderet: denique ascendit in Calum, ut ibi ea fruenter gloria quam meritus est, & ut prepararet Electis illam, quam mensebant per mortem suam, & subdium, gratie suam.

*S. Marki incarnationem in Scri-
gitables demonstrationes, quae tenimus in libro
divinus his Sol incendens in Ecclipsis in hoc Mysterio, ac
nobis austerens sensibilem adspectum suum, incipit illuminare oculos animarum per fidem lumen, quae nulli non potest.
Ita si oculos hominis, quorum aries brevis est, nec penetrat serum superficiem, non cognoscimus amplius JESUM
CHRISTUM secundum Carnem, videlicet, si non videimus ultra eius humanitatem, oculis fidei detegimus opes, atque
thesauros Divinitatis eiusdem, cumque praesentem reddimus spiritui nostro: *Respicentes in auctorum fidem, & consummatorem JESUM CHRISTUM.* (Ad Hebr. 12.) Quamobrem S. Leo dicit, *cum JESUS CHRISTUS felix recipit, & quodammodo condidit le in finum Patris sui, vilum suum in ecclesiis Eccllesia sua modo quodam praestacioni, atque fan-
giori.**

PARAGRAPHUS VI.

P A R A G R A P H U S VI.

*Deletti ex Asceticis, nuperisque Concionatoribus loci
hujus argumenti.*

Q uemadmodum Mundi Salvator ascendit in Calum pro-
pria virtute, principium elevationis sua est excellen-
tia personae suæ, & meriti sui magnitudo. Non dece-
bat illum servum in terris permanere: locu[m] hic non erat
conformatis qualitatibus per se: erat enim homo Cale-
fis, ut inquit Apostolus: *Secundus homo de Cale califis;* Oportebat igitur ipsum in Calum reverti. Neque id con-
forme erat gloria corporis sui; Calum gloriosorum corporum
locu[m] est; Deinde nec merito quoque illius erat con-
forme; sed usque ad tertie centum demiserat, merebar-
tur utique ad Celerum fastigium extoli. *Cari ascendit?* fanus Paulus inquirit, nisi qui primum descendat in in-
feriores partes terra. Apostoli festinata sublimis est: Cor-
porum magnitudinem ex eorum altitudine metimur, & ex
profunditate; illam vero spiritum ex eorum humiliatio-
ne, & elevatione. Ascendant, prout descendunt; sed at-
tolunt, prout se humiliant. *P. Noctis 3. parte Hominis Ora-
tions; meditationis pro diu Aisenfons.*
Cum per Resurrectionem suam reliqueret vitam morta-

Angelis, atque hominibus adorari. Angelis, atque hominibus adorari.
Dei Filius egregius est deus Patris, ut veniret in Mundum, cum incarnatus est in utero Virginis, & rediit in Patris finum, cum ascenderit in Calum. Igitur Incarnatione, & Ascensione duo sunt Mysteria, quae complectuntur magnum opus nostrae Redemtionis, cui alterum quidem initium dedit, alterum autem complementum. Cum autem dicant Philosophi faciem esse primum secundum ordinem intentionis, & postremum secundum ordinem executionis, media vero et contra prima esse in executione, & ultima in intentione, idem dicere possumus in duabus hisse Myteriis. Incarnatione praecellit, quod tempus, sed Ascensione fuit finis, terminus, & corona omnium actionum Verbi incarnati. In terras defensit, ut gloriatus in Calum ascenderet. Exiit a Patre, & veni in Mundum. (Iohann. 16.) Veni in Mundum non ut hic permaneas, sed ut operare salutem hominum per mortem meam, & ut mox iterum ascenderem ad Patrem meum: Iterum reliquo Mundum, & vado ad Patrem; perfecturus, & consummatus opus, quod mihi faciendo imponisti. Etenim officium Redemptoris, pro quo in terram veni, proprio loquendo consummandum est meo redditu in Calum.

Etiam in Calum ascendit JESUS CHRISTUS;

Qui pro Redemptore factus fuit, regnus mundi habet, pro vita immortalis, decebat, ut beatum corpus suum, pro terra reliqueret locum corruptionis, & mortis, ut Calum transiret in Calum veram eadem spiritum, & corporum gloriosorum; iustum erat, ut cum humilia sua illum abiecisset veluti vermen infra omnes homines, victoria sua illum collocaret veluti regem hominum, & Angelorum supra omnes beatas menteret. Hoc modo Iudeis ablaturatus erat crudeliter errorre hunc, a quo non ipsi quidem immunes erant Apololi: rati, illum venisse ad statuendum Regnum terrestre, & carnale, cum regnum ipsius esset prorsus spirituale, & celeste. Celeste regnum debebat postfumum per fidem subfertire; Ut autem istud perficeret, & verificaret, Dei Filius in Calum ascendit. Cum esset ille objectum fidei nostra, oportebat, ut a nobis recederet, ut ipsi iam majori cum merito exerceremus, iuxta ea que dixit Thomae: Beati, qui non videmus, & consideramus. Hoc jam palam significaverat fuit, cum adhuc mortalem vitam ageret, dicens, ipsi expedire, si ipse recederet; aliquo Spiritum factum, qui obligaturas erat eorum fidem, aliasque virtutes, nequaquam in illos esse defecaturum. Autem liber qui infringitur: Verus Spiritus, & sanctus natus sollemnis annus festivitatem.

**Saluator
pro nobis
adiecit in
Calum;** Non pro te tantum in Calum aliecent JESUS CHRISTI STUS, nam ut S. Leo inquit, **in gloriam corporis Christi** nostra prole, & certam habemus spem, corpus etiam peruentrum esse ad gloriam capituli, quod praecellit. Ille pro nobis incarnatus est; ille pro nobis mortuus est, pro nobis resurrexit, descendit ad inferos, & ascendi ad celos. Ille ingreditus est Iudicium suum, quod compotum esse debet defensione, & ascensione, ut ita dicam. Opus non tibi taatum, Domine, ingredieris in Regnum tuum, sed cuam pro nobis; illi ascendit tamquam caput nostrum, & iuxta ea que nobis politius erit, eo pergit, ut Electio tua preparat sedes illis destinatas. Eo vadis tamquam mediator noster, praefaturatus nos Patri tuo fructus huius redemptiois copiose, qua Calum, terramque reconciiliavit, illus ascendit tamquam dux noster ostendens nobis termini.

etiam, quo nobis contendendum est, indigitas viam, una nobis gradinandum est. Caput Adorabile huic militantis Ecclesiae, quam super terram formati laboribus tuorum mortalis, voca nos in partem glorie triumphantis Ecclesie, quam incipit in Calo colligere, & cuius futura est eterna felicitas. Sumus membra tua, & ubique canimus inventori, opus est, ut cum illo membra quoque infans. Sine te, sine felicitate possidendi, & videndi te, quam requiem guitari possumus in hac lacrimarum alle, in qua permanemus? Et quid nobis exhibere potest Mundus, quod nobis locum tenet supremo illius beatitudinis, que in te, ac tecum gustatur? Ah! Domine, quandocum illa illuciesceties, quia ex hoc cessabis egrediar? Quantum apparebis oculis meis omni gloria tua redimitus? Angues expectans te, Mundus jam nihil mihi est, & cor meum, jam tecum est in Calo. *P. Valots Tomo 4. operum speciosorum, in colloquio de Mysterio Ascensionis.*

Ut famos
participes
principiis IE-
SUS CHRISTI,
ETI nobis
et pugnandum
est, ut ille
pugnabis,
et illum sequi
debetum.

Ito, Salvator amabilis! ito, offer te Patri tuo, offendit
Et vado ad Patrem. Dei Filius in Cælum ingreditur. 8

illi vulnera adorabiles Corporis tui, quorum adhuc in anibibus, pedibusque tuis geris vestigia. Ad horum adpectum omnis mitificet iracundia, omnia suspensa manent fulmina; quid dico? hic omnes validissimas gratias favequerit, eaque sit illabit in nos. Quid poterit ille tibi regare, divina Redemptor, cum illi narrabis, te ab illis non misericors suffice: coram ipso apparebit tamquam summus Sacerdos, cum ingrediebatur in Sancta, non oblatus illi hircorum fanguinem, sed Tuum. Accedamus ergo denter Domine ad thronum misericordiae tuae. Eo magis et afficiens mala mea, quo illa expertus es quantum nos, ut magis adhuc quam nos. Dux fidelis, si a te peimus psem, ideo petimus, ut sequamur te, & tua vestigia leamus. Nobis non, alia felicitas speranda est, nisi illa, in cujus possefitionem ingredieris: ad illam aequalendum non patet via, nisi quam ipse signifi: si gloriosari volo, cut tu, oportet, ut me exanimiam sicut tu; si eam obtinere cupio remuneracionem, quam tu, opus est, ut labores exercear, sicut tu, si coronari volo sicut tu, opus est, ut pugnem, ut patiar, sic ut patiar. *Idem.*

Ito, Domine, terra mansio non est, quæ te deceat. Celum sum est; & tu Dominus illius. Adi possestionem æterni hu-
is Regni tui, sede ad dexteram Patris. Inde proper ho-
num amorem defendisti: ergo es de Patri tui fini,
venires inter nos, atque te offendere Mondo; tempus
est; ut Mundum reliquias, & ad Patrem tuum revertaris.
Tibi sustinenda fuerunt ceramia? Quinam superandi-
timi? Sed tandem illos viciisti; submersisti peccatum in
sanguine tuo, contrivisti omnes potestes tenebrarum vir-
tutis Crucis tui; Infernum confundisti; descensu tuo in lim-
bus, & per Refusacionem tuam mortem ipsam interemi-
sti. Post tot profugatos hostes, post tot relatis victorias,
gloriose, & amabilis victor; ex quo est, ut omnes
iuniores honores recipias Pater æternæ, gloria tua
in reparata est; factus datum est iustitia tua, cultus refi-
tationis tua, & tuum in omnibus ubique etiam
& flagitiisnam, non impudicitiam effrenas, neque e-
mem ambitionis; sed Mundum quendam, qui invi-
ti potest in omnibus statibus Christianissimi; verbo
nia intelligo obiecta, que superbiam nostram inflare
funt, nostram fovere vanitatem, alere secretam affecti-
onem nostrummet ipsorum, & sensum hunc, quo fa-
mus humiliations: intelligo obiecta omnia, que se-
noscit nos palpare possunt, & commodam, suavemque
in tantum nutrie; denique dico corde, & affectu ea on-
eis relinquenda; ubi corrupta inventus natura, que
vis multa perferenda fint in has separatiōne: etenim
nisi haec proposita conditione Salvator pollicetur nos
caturum in partem triumphi sui; hac enim via illum
qui, & cum eis tenemur in Cælum attenderem. *Idem.*
En maximis momentis, *Idem.*

En huius momenti documentum, quod tradidit
vator duobus Discipulis, cum quibus colloquebatur in
qua dicit in Emanu: *Nomina operis pati CHRISTUM,*
ut intrare in gloriam suam. Existimamus illum ita lo-
boficiem, & ideam placitum tradere nobis pro non
quam sensi debemus & auctor.

quam Dominum Terræ , cum adeo gloriös profidisti
et ejus sinu , eduxisti tot mortuos de sepulcris . Agnouimus
Dominum Maris , cum ilud tibi obtemperans sedavit
tempore fluctus tuos , ac temperatu malaciam indixit.
enique in glorijs Aſcenſione agnoscimus te tamquam
Dominum Celorum ; dicam melius , tamquam Dominum
creaturarum , non tolum sensu caretium , sed
iam rationabilium ; quia nunc ne una quidem fuit , que
non aliquid contere voluerit in honorem triumphi tui .
Eculos in Calum attollamus ; ibi videbimus innumeram
catorum Spirituum turbans occurrentium tibi : demittimus
ulps in terram , ibi videbimus quidquid in Mundu ma-
gnificat , Sanctam Virginem , Apollos , atque Discipu-
lus suscipientes . Verum ex monte Olivariano eorum su-
piris personare ; sed nescio utrum tibi gloriös sit ab
optari , quos deferis , quam excipi cum latitiae ab il-
lis , quos tua dñe pte dignaris , & fieri potes , ut non mi-
tas terra supfiria , quam Cali plausus tuam ostendant
agnitudinem . Sermo manuscribitur .

Hoc est ipsius, equum esse, ut gloria pretium esset humiliatio
ut Victor de Mondo, & de peccato, de inferno,
& dñe magnum laborum suorum mercede recipie
ret, & gaudent fructu Victoriarum suarum; & postquam
magis sufficiat certamina in diebus earum fuis, ad d
eum Patris sui collocaret hanc eadem carnem immorta
lem effectam, & confitueret hanc facticationis arcana
in loco, qui debebatur illi, & in gloria, quia illi erat
preparata. Hoc est gloriosum illud spectaculum, quod ho
dius nobis proponit Ecclesia: Angelus stupore capi, dum
luminibus coruscantem & amictum gloria illum intuen
tur, quem vulneribus confundit, & oppribet saturatum
viderant, Calos divinis canis: replent, quia illi gaudii
motus, & exultantis leticie affectus suppeditant: Assolito
portas Principes vestras, & elevantes portas astartes, & invi
bit Rex gloria. (Psalm. 23.) Quam igitur gloriosus est Sal
uator Mundi dies iste! Sed nobis quam utilis! si enim
volumus, gloria nostra separari non posset ab eis trium
pho, quo perficit in Calo magna opus redemptiois no
strae, quod in terris incepit, & quo ut nos confortat
ad facturam viabilis praeferit fuis, pollicetur abire ad
nobis fedem preparandam. *Ibidem.*

Mysterium Ascensionis IESU CHRISTI sit gloriosissimum
confutatio, ac terminus spes nostra, Deus, & Augustinus
narrat, largiri debebat Filio suo gloriam ipsi debitam,
ut in ignis Mysterio celebraret præteritis illius humiliatio
nes, debebantque nobis significare privilegia, & gloria hu
ius praeflantiam ut unice magno huic inhaerentes obiecto
ficerant nosmet attoleremus per lumina faci, & per
desideriorum nostrorum vehementiam; ita ut Ascensio JE
SU CHRISTI sit velut illecebra, qua uitiose ad te
attrahendit, & gratia hujus Mysterii proprie sit gratia
separationis, qua non avellit a terra, ubi non est amplius;
& facit, ut suspiriemus in Calum, cuius omnes nobis pul
chritudines ostendit. Ex quo admirabilis humanitas Fili Dei
collocata fuit ad dexteram Patris eterni facta est obiectum
spes viatorum, que a felicitatis beatorum. Hac uniuers
renidet in Calo per fulgorem inde emanante. Quot fac
tus illecebris hac fedes, Domini virtutum! Anima mea
nihil præterea concupiscit, quam te posidere; cor meum,
& caro mea non aliam habent oblationem, quam que
proficiunt ex felici haec posse. Nihil me torbot, &
languenter sustinet, quam spes, quam mihi tribuit. Ta
les erant sensus Apostolorum, qui teatis beati triumphi
Præceptoris sui, terram contemnebant. Tunc incepimus
illam magis gustare, adhucare illi artibutus vin
citoris ardentius, quam ante illius defterio teneri. Tales
debet sensus nostri, ut sequamus caelestis impetus,
quos fides, ac spes nostra nobis inspiravit. *Idem.*

Ex omnibus Mysteriis, quei celebrantur, & que Religio
Apostolorum, nova spem nostram in
Calum al
quando a
scendens, non nos repræsentat, nullum est, quod melius spem nostram
non ostendit. Nam quod certius fit futura
nostra beatitudinis pignus, & quod peculia nostra non
conferat iura in bona Cali, quod haec claustrum fuerat, &
ubi neque caput, neque mediatorum habebamus, qui ibi
nostram fedem indigebat. Quia nostra suiflet calamitas,
nisi porta Cali nobis referata fuisset; nonne redacti suif
femus ad languentiam spem, cujus terminus diutius dilatus
eo magis animam affligit, quo ardentes festinat assequi
bonum, quod nunquam possidet? Ceterum, si Calum nobis
non suiflet apertum, & si illuc non caput, neque mediatorum
conferunt, quam illud Ascensionis; quod certius fit futura
nostra beatitudinis pignus, & quod peculia nostra non
conferat iura cum IESU CHRISTO ascendiendi, qui sensus est verborum Sancti Pauli. Videre videor beatas
hacce animas, que plurimorum annorum intervallo elan
guerant in neutro statu infernum inter & Paradisum,
mortem inter & vitam, noctem inter & diem, inter sup
plicia & beatitudinem: liberi erant a servitu peccati,
sed paradisi libertate non erant donati; immunes erant a
secunda morte, sed vita secunda non fruebantur; sepi
non erant tenebris horris, sed non erant illuminati splen
doribus immortalitate: non suiftebant indignationis Dei
fatuus corona Patriarcharum, & Prophetarum, nisi ut
doceret homines, spem illorum quāprimum adimpleret
ipso perfruturos non diu expectata posse felicitatis,
quam præsolantur, & ipso in ejus persona, & Mediatores
& caput eius inventuros. Spes hominum potestine
solidiorum incumbere fundamento! Equum erat, ut ante JE
SU CHRISTI Ascensionem Calum clauderetur, ut ille,
qui inde descendat redemptionem nostram operatur,
primus illius possemon adiret post magni hujus operis
consummationem. Seco quod coram Apostoli voluerit aces
dere, hoc mihi cetera admirationem, nisi a Patribus dis
cretem, hanc circumstantiam usum ex illis est, que magis
spem nostram confirmat, & nobis ea ostendit insignia iura,
qua nobis contulit in Calum illuc ascensio. *Idem.*

S. Paulus afferit, illum qui descendit, eudem esse, ac
in S. Paulus illum, qui super omnes Calos ascendit, ut impleret omnia;
ita Magnus hic Apostolus loquitur de admirabilis humili
tate Cali ascensionis, ut Filii Dei super terram, & de infinita ejusdem in Calo
diff. utrum
s. inpler
et. adimpleret omnes prædictiones, ascen
cora.

coravit ingressum in Calum Regis Gloris! innumerab
hanc multitudinem captivorum, qui ex terra penetratibus
liberati, ubi illum sibi scilicet morabantur, ceteravit li
beratoris sui curum sequuntur. Quidquid erat innoc
entum animarum, que ab orbe condito fideles exiterant le
gi Dei, & per Meias expectationem fuerant sanctificatae,
illum sollempni hac die circumfula pro meritorum suorum
varietate in glorio ipius societatem ingreditur. *Abbas da
Jarey forme de Ascensione.*

*Com. J. C. patiens
et, ut his
mos glori
e in Ca
lo partic
pes.*

Loquere Domine, sed divina ea voce, quia inflammat
corda duorum illorum Discipulorum in Emaus profiscen
tium; & dic ignavis animabus, que labore, ac adversa
perhorrevent; nomis oportuit JESUM CHRISTUM pati,
ut intraret in gloriam suam, & vos contendatis illum in
Calum sequi, quia incedatis per viam quam ille nobis in
digavit? Ne abutantur Fideles pretiosis hinc pignoribus
amoris Dei nostri erga nos; aduersis utamur tamquam li
bramentis miserae hujus proclivitatis que nos trahit in ter
ram; & cum Mundus nobis suis offert delicias, ut nos
alliciat, opponamus illi amaritudines suas, ut nosmet ab
illo avellamus. Verum altera ex parte non animum defon
deamus sub pondere calamitatis, quas nobis ingruere pa
titur Deus; confitantur nostram revelare debemus ea pro
missione, quam fecit Salvador Discipulis suis aliquot die
bus ante Ascensionem suam, ut in antecelum lenire do
lorem adeo amarum separationis dicens, hanc non fore diu
turnam, & quāprimum illis non defuturam consolatio
rem ipsum iterum videndi: *Modicum, & vobis m
. (Joann. 16.)* Hinc Sanctus Paulus Apostolus nos hortat, non
solum, ut patienter mala sustineamus, sed semper gaude
mus per illam hilaritatem, quam spes parit in nobis. *Idem.*

*S. Salvatoris
glori, & utrum
quam admi
rabilis sit
pompa Af
fascinationis.*

Quae vestrum, dilectissimi Fratres, non movet objec
tum, quod Ecclesia filii suis exhibet ea die, qua divini
Sponsi sui celebret Ascensionem, cum divinus sita Salvator
postquam benedixit Discipulis suis, eisque pacem de
dit, inspectantibus ipis sublati fuit in Calum, atque in
velus nube, que quāprimum absulit eum ex oculis
eorum, transfluit nostram naturam per medios Spiritus,
atque intellectus, futurum aeternum obiectum admirationis
eorum? Quam suavis cogitatio, anime Christiane, comit
arii Filium Dei in invisibili apparatu triumphi sui? sed
commiscere cum turba gloriotorum captivorum a vincula
mortis solutorum, qui Victoriae sui currus circumstant,
cum ipso per aeternales portas ingrediuntur in Calum, que
ad conspectum hujus Regis gloria panduntur? Nisi time
rem obviu pondere Majestatis, illam nimis prope volens
considerare, exponerem oculis velitis primogenitum hunc
Electorum, coram quo colles aeterni curvantur; vobis il
lam cum dilecto Discipulo ad admirandum proponerem
tamquam facem, aut lampadem, radis suis caelestem Je
rotolyman illustrantem; exponerem vividas illas imagines,
cum quibus Sanctus Joannes describit ineffabilia JESU ma
gnalia; ostenderem illam habentem in fronte mysticum
diadema compostum ex duodecim stellis, quarum singula
sunt Sole ipso nitidiores, & sub pedibus ejus centum &
viginti quatuor aures coronas, quas offerunt illi Seniores
Apocalypsis, alibi rendente vestibus nive canditoribus,
quibus amictis apparuit die Transfigurationis fuz, & in
maginico apparatu, in quo Propheta nobis representat
Spousam Regis gloria coruscantem lumine, ex ipsis cor
pore glorio emanante. *Idem.*

*De Sancti
Iesu anti
pax, qui
ascendens
cum Domini
num sub fe
citu sunt.*

Nolla fere est occasio, in qua Regum Majestas magis
eniteat, quam cum in imperio sui Metropolitam ingredun
tum, secundum illud Regis Prophete verbum: *Nost. mi
hi fecisti vias vita. (Psal. 15.)* Quanam vero haec via est? dit Cai
Ipse eam nobis indigat dicens, se nonnis per paliorem
cam ingredium fuisse in gloriam suam: *Noste oportuit pati etat ignota
CHRISTUM, & ita intrare in gloriam suam? (Luc. 24.)* Igit
humilitate ad gloriam via est: *Quod offendit, nisi quis
defendit primus in inferno patet? (Ad Eph. 4.)* & tri
bulationes via sunt, per quas ad supremum bonum per
venitur. Ita S. Paulus ait: *Vidimus TESUM per passionem gloria,
& honore coronatum. (Ad Habr.)* Cum igitur Dei Filii nobis
indigaverit viam hanc, per quam ille primus ingressus est;
illuc proculbudo tendere ipso debemus ad felicem eum
dem terminum perverunt; reliqua via omnes devia sunt,
in quibus manifestum est aberrandi periculum. Paullus per
ergo cogitamus, carissimi, quoniam sit abnormalis inter
minutum ad quem contendimus & viam, quam eo perve
natur, sumus ingredi. Gloria est finis noster, & scopus no
ster aeterna beatitudine, sed quoniam est via, per quam ille
luc aequi admittitur? Numquid per humiliacionem, que
madmodum Filii Dei illuc ingressus est? Numquid per
passiones, quemadmodum illuc ipse pervenit? Neque enim
existimandum est, membra illius pervenire posse per simi
les rosis fratras, cum caput fuerit spinis coronatum. Num
quid hac de causa antequam in Calum ascenderet, relin
queret volvit sacra pedum fuita in monte Oli
varum impresa, que ad hanc quoque diem extant; ut
inde intelligamus, ut nonnulli Sancti Patres inquit, in
Calum, & glorian ascensuris, gressus, & vestigia illius
esse sequenda. Sed vestigia hæc sanguine notata eo in lo
co, ubi illum ex omnibus Corporis sui artibus effudit,
cum mylico illo sudore manavit; sed gressus illius im
pressa

De Mysterio Ascensionis.

In partem accedunt, quin aliquid peccatum, & laborum impendant? Nonne Deus vel iniurias credens est, vel aedes sentias poterit de meritis tuis, ut patres, Deum post vitam aedes suavem, & commoda tibi concessurum, quod pretio aedes caro vendidit Filio suo. *Idem.*

Dei Filius fecum transi-
bit in Calum corda
nostris &
nóstros &
nóstros.
At

Quid Dei Filius efficeret poterat validius, ad excidandum in nobis desiderium sequenti illom, & in Calum ascendit, quam illuc primum ascendere, & dicere se ad Patrem sum abire? *Alemdo ad Patrem meum, & Patrem vestrum.* enim verum est, cum Elias Propheta igne curru in Calum rupus fuit, ipsius secum abdulvus volebat. *Eliasi discipuli sui,* ut S. Bernardus ait: *Omnia discipuli defederunt abdulvus: Heu! quinam esse debet sensus Christianorum, postquam Salvator eorum in Calum ascendit?* Saltem Salvator iste, se de nobis satis bene meritum fuisse putabat, ut cordium nostrorum sibi mereor affectus, & sperabat se futurum omnium desideriorum nostrorum objecum, & secum corda nostra esse pertracturum. *Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.* Desiderium hoc sese iterum conjungendum cum IESU CHRISTO, hic Salvatoris amoris, qui effectebat, ut magnus ille amator IESU CHRISTI diffidivit cuperet, ut esset cum CHRISTO, proferat anaphemata: *in omnia corda, quia ita esset dura;* ut JESUM nequum diligenter. *Quis non natus Domini IESUM, si inanum.* (*1. ad Cor. 16.*) *Idem.*

Quam lani-
guida est
spes nostra
in Calum
eundi.

Calum, qui hodierna die IESUS CHRISTUS ascendit, nobis opimundum est non solum tamquam patri, verum etiam tamquam hereditatis nostra. Illud Regnum est, quod pertinet ad Patrem nostrum: *Alemdo ad Patrem meum, & Patrem vestrum.* (*John. 20.*) *Si plit & hereditas.* (*Ad Rom. 8.*) Quid cogitari validius potest ad corda nostra inflammanda, quam scire, Filium ascenderit adutum nomine nostro hominis hereditatis positionem? Sed quanvis IESUS CHRISTUS testetur, se abiit ad preparandam nobis mansioem eternam in hoc regno quod adest ipsus est, spes nostra languet; si enim haec spes firma esset, non solum nova terra divelleret, sed etiam efficeret, ut cum gaudio sustineremus quicumque nobis accidunt adversa, ut Apostolus inquit: *Sperabundo gaudio in omni tribulatione nostra.* (*2. ad Cor. 1.*) Adversa omnia mihi sunt letitia argumentum. *Idem.*

Quocumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI. Si Calum suis, video omnem bipennis Empyreum gloriam, qui jucundissimum exhibet spectaculum; video Angelos catervatum descendentes, & caeli lumine coruscantes, & suavitatis concentibus suis triumphantis victorias celebrantes. Si in infernum usque delicio, video rebellis spiritus tenebrarum privatos imperio, & catenis, atque pudore onis. Circum Salvatorem agnoscit omnes illustres veteris Testamenti Patriarchas, gratias agentes liberatori suo, ad cuius pedes video Discipulos, & Apostolos sapientibus, & corda ac desiderio frequentes Magistrum suum, quem nubes lucida fensis atrollit, atque coram oculis auferit. Verum quidem est cordium dispositionem in utriusque longe differre. Sancti Patriarchae nequeunt fatis tertiarum gaudium, quo exultant; Apostoli vero non fatis dolorem suum praeferebant. Illici miscent voces suas Epitelia Spirituum beatorum; hi efficiunt, ut mons Olivarius suis reponerentur. Verum nesciunt, utrum gloriolus sit IESU CHRISTO videre horum merorem, quam illorum gaudia; & utrum molles lacrima terra hujus aquae sint Domino accepta, ac laudes, & plausus Cali totius. Ipsa etiam sensu carentes creaturae participes esse volunt hujus triumphi, & nubes contata ex eo, quod in omnibus elementis purissimum, ac lucidissimum est, in triumphali carnis morem illum attollit in Calum, & potius fulgore suo, quam obscuritate oculis Apostolorum surripit; unicum consolacionis eorum objectum. *Sed nos aliis manus operemus.*

Sermo quem habebat Dei filius in Calo-
bus Parisi-
ci in Calo-
nibus. *At-*
ascensionis.

Salvator Calum ingressus rationem redditur Missionis sua Patri, videbat repetere præclarilla illa verba, que in passione sua protulit per vigilio: *Tater ego te clavis facio per terram.* (*John. 17.*) Pater, in terris operam dedi, ut te omnes homines adorarem; nihil prætermisi, ut omnes te diligenter; sumptibus honoris, vitaque maxime honore tibi procuravi: *Opus confunxavi, quod dedisti mihi, ut faciam.* (*Ibidem.*) Diabolus vixit, vincitque est; peccatum ad nihilum redactum; homines opere gratia tua de Mando, & carne triumphant, & unice feste tuae devotent servitui. Quamprimum non nisi ad Altarium tuorum podes viellime jugulabunt, non nisi in Templis tuis adolebitur; & perfecte tibi parcent subdat tui. Hoc mihi faciendum præcepisti; hoc tandem feliciter adimplivi post multos labores, atque doctores: *Opus confunxavi, quod dedisti mihi, ut faciam.*

Quemadmodum factus Paulus Apostolus aquam nobis daturus idem elevationis IESU CHRISTI, illam metuit a majori ipsius humiliacione, qua est Incarnationis Mylrium, de altitudine alterius iudicium nobis ferendum est a prioris humiliacione per angustiam oppositionem. In Incarnatione Calum in terram usque descendit; in Ascensione

ne terra in Calum usque ascendit; in Incarnatione divinas in nihilum se insinuat; in Ascensione humanitas usque ad Dei thronum attollitur: in Incarnatione Dei Filius de ceteritate descendit in tempus, de gloria in contemptum, de Throno in Crucem, de Cruce in sepulcrum, & de sepulcro in inferos; in admirabilis autem Ascensione humiliata eius divinitas de inferis relit in sepulcrum, de sepulcro in Montem Olivarum, de hoc monte in Calum, de Calo in finum abire? *Alemdo ad Patrem meum, & Patrem vestrum.*

enim verum est, cum Elias Propheta igne curru in Calum rupus fuit, ipsius secum abdulvus volebat. *Eliasi discipuli sui,* ut S. Bernardus ait: *Omnia discipuli defederunt abdulvus: Heu! quinam esse debet sensus Christianorum, postquam Salvator eorum in Calum ascendit?* Saltem Salvator iste, se de nobis satis bene meritum fuisse putabat, ut cordium nostrorum sibi mereor affectus, & sperabat se futurum omnium desideriorum nostrorum objecum, & secum corda nostra esse pertracturum. *Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.* Desiderium hoc sese iterum conjungendum cum IESU CHRISTO, hic Salvatoris amoris, qui effectebat, ut magnus ille amator IESU CHRISTI diffidivit cuperet, ut esset cum CHRISTO, proferat anaphemata: *in omnia corda, quia ita esset dura;* ut JESUM nequum diligenter. *Quis non natus Domini IESUM, si inanum.* (*1. ad Cor. 16.*) *Idem.*

Hic proculdubio deberatur honor Filius Dei, ut primus in Calum ascenderet, quandoquidem primogenitus erat inter fratres suos: *Ur primogenitus in multis fratribus.* *Mundi Salvatoris primogenitus.* (*Matth. 1.*) Erat primogenitus Patris: *Unigenitus, qui est unus in sancta Parva.* (*Ad Celsi. 1.*) Primogenitus Virginis: *Papa-ritum filium suum primogenitum.* (*Ibidem.*) Primogenitus ante datur.

omnia creata: *Primogenitus unius omnium creaturarum.* Primogenitus Mortuorum: *Primogenitus Mortuorum.* Primogenitus eorum qui mortuus refurgunt: *Primogenitus ex mortuis.* (*Ad Rom. 8.*) Debet ergo esse primus eorum, qui ascendent in Calum: *Qui de Calo est, super omnes est.* Nulla sine ordine societas est, nullus ordo sine subdivisione, nullam subfinitio sine superioritate, & sine imperio; at ad quem pertinet imperium, nisi ad naturas praestantissimas? Sed inter omnia creata, quid est prestantius sancta Redemptoris humanitatis? Nungaud inventi possunt ampliores qualitates? Eius sapientia sublimior est, quam Cherubim; & plusquam Cherubim supererant vilissima infesta. Potentia eius nonne maior est, quam Regum, & plusquam Reges inter captivos eminent, & sanctissimas ejus super Beatos, & plusquam Beati peccatoribus antecellunt? Nonne igitur aequaliter erat, ut in Calum ascenderet futurus caput Angelorum, Rex Regum, sanctus Sanctorum, & supremus Dominus universorum? *Qui de Calo est, super omnes est.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI. Si Calum suis, video omnem bipennis Empyreum gloriam, qui jucundissimum exhibet spectaculum; video Angelos catervatum descendentes, & caeli lumine coruscantes, & suavitatis concentibus suis triumphantis victorias celebrantes. Si in infernum usque delicio, video rebellis spiritus tenebrarum privatos imperio, & catenis, atque pudore onis. Circum Salvatorem agnoscit omnes illustres veteris Testamenti Patriarchas, gratias agentes liberatori suo, ad cuius pedes video Discipulos, & Apostolos sapientibus, & corda ac desiderio frequentes Magistrum suum, quem nubes lucida fensis atrollit, atque coram oculis auferit. Verum quidem est cordium dispositionem in utriusque longe differre. Sancti Patriarchae nequeunt fatis tertiarum gaudium, quo exultant; Apostoli vero non fatis dolorem suum praeferebant. Illici miscent voces suas Epitelia Spirituum beatorum; hi efficiunt, ut mons Olivarius suis reponerentur. Verum nesciunt, utrum gloriolus sit Domino accepta, ac laudes, & plausus Cali totius. Ipsa etiam sensu carentes creaturae participes esse volunt hujus triumphi, & nubes contata ex eo, quod in omnibus elementis purissimum, ac lucidissimum est, in triumphali carnis morem illum attollit in Calum, & potius fulgore suo, quam obscuritate oculis Apostolorum surripit; unicum consolacionis eorum objectum. *Sed nos aliis manus operemus.*

Causa latitiae argumentum omnibus diligenter. *Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum.* (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter epipinacum. *Domus ascendet inter clangentes buccinas:* denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, ad id punctum revertitur, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, hodierna die Aquila instar in Calum ascendi, & nos invitans ut cum illo ascendamus: Denique hodierna die Cœlestis Jerusalem recipit legitimum Regem suum, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Apostolus hinc verbis exprimit causam sue in Calum elevationis: *Alemdo super omnes Calos, ut implaret omnia.* Alemdo super omnes Calos repleverat vacuum, quod Anglorum in Calo rebello pepererat, & ubique plenitudinem suam restituens. Jam repleverat terram plenitudinem gratiarum, vita sua spatio, inferos terrore, & lybum consolatione post mortem suam, necnon tumulum suum gloria sua Resurrectionis; quid reliquum erat, nisi replete Calum gloria sua Ascensionis? Alemdo super omnes Calos, ut implaret omnia. Ceterum IESU CHRISTI gloria tripli in statu consideranda est, videlicet in Incarnatione, Resurrectione, & Ascensione. In Incarnatione anima ejus erat gloria, sed conjuncta erat cum corpore mortali, atque impassibili; igitur gloria nondum erat plena; in Resurrectione anima erat conjuncta cum corpore immortali, atque impassibili; sed corpus nondum erat in loco, qui illud deceret; oportebat ergo illud in Calum ascendi, ut cumulam adduceret gloria sua. *Ascendit super omnes Calos, ut implaret omnia.* Sed o Salvator animarum! nonne vides, te in Calum ascendiens, ut illud repleas gloria tua, vacuum in terra locum relinquere? Quid erit Mundus sine te, nisi tristis solitudo? quid terra, nisi desertum? quid cor nostrum, nisi miserum inane? Jam vobis proponxi, respondet. Simulac ascendero in Thronum gloria mea, mirtam ad vos Spiritum sanctum, ut replicat vos gloriari. *Ex Speciminiis sermonis pro die Ascensionis.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam suam.* (*Ibidem.*) Dei Filius sedet in throno sancto suo; omnes terræ Principes illi subjiciunt sibi, & ipse infiniti super illos ascendi. *Idem.*

Quodcumque oculis convertant, video omnes Universorum partes, singulas pro modo suo aliquid conferre inaginatio apparatu Triumphi IESU CHRISTI: Omnes genitae plaudite manibus, jubilate in Ascensione eius, & in Calum. (*Psalm. 46.*) Populi plaudibus videntis gaudent testimoniis, prie latitiae exultantes laudent Dominum. *Ascendit Deus in jubilo, & Dominus in voce sua.* (*Ibidem.*) Dominus ascendet inter clangentes buccinas:

denique Arca hæc, que Mundum eripuit ex naufragio; postquam in Sanguinis diluvio innatuit, in caelesti monte quiete fuit; innocens hic Joseph, cujus virtus fratrū suorum dolo fuerat oppresa, ex carcere eductus, ut gloria coronas recipiat; invictus hic Samson postquam inferni portas confregit, in Empyreum triumphatus ascendi; victor hic Ioseph postquam cum arce secesseris Jordani traduxit, adit possessionem terræ vietum; Sol hic justitiae, qui lineis decem retrocesserat, unde diffluit; parvulus hic verniculus in ortu suo, innocens hic agnus in paffione sua, leo hic in Resurrectione sua, Ecclesia suum Pontificem, Dei domus hereditatem, & Mundus universus caput suum: *Deus sedet super sedem sanctam*

De Mysterio Ascensionis.

mento est, nos nequaquam diligere JESUM CHRISTUM, vel amorem nostrum languere. *Idem.*

Mysterium Ascensionis etiam mysterio spei.
Si JESUS CHRISTUS in Cœlum ascendit, ascendit ille, ut viam nos diceret, ut aditum nobis aperiret, ut ipse nobis faceret ascendendi cum illo. Ipsi nostrum exceptum est; aliquid sive decessit felicitati, nisi conjunctum est cum membris suis. Hic ille Joseph est, qui regnans in Egypto, cujus felicitatis est auctor, non satis est beatus, nisi fratres telles essent, & foci beatitudinis sive ita in cœno novissima dixit Pater suo, se velle, Discipulos suos ibi esse, ubi illi quam primum futurus erat. Et ratione adserit; ut videlicet perfecta sit felicitas mea. Quod autem tunc petit pro Discipulis suis, hoc petit quod tide sedens ad dexteram Dei Patris, & ecca qua in re spes nostra sit constituta. *Idem.*

Inicias ite potest nemo, Ascensionem Filii Dei admirabilem in Apostolis mutationem percepisse. Ceterum est, & constat in Evangelio, illos modicum profecisse ex illius

præsencia, doctrina, miraculis; Illum profecto fecuti fuerat proper carnalia, & cupida confilia; recipientes eum tamquam illum, qui restitutus erat populum, & regnum Iudæorum in pristinum fulgorem revocaturus: sperabant se futuros participes, dignitatum, & honorum felicis, hujus ditionis. Ambitoia haec dispositio satis apparuit, cum duo Filii Zebedæi Matris opera sibi depopulcerunt primos recubitus in regno illius, que peccatio maximas in ceteris turbas excivit, quorum desideria non alio spectabant. Abiecerunt crasias, carnaleque ideas, cum expravit in Cruce; putaverunt quippe deinceps sive, cum respxerunt illum tamquam populi sui liberatorem, ac reparatorem Regni Israel. Sed ubi illi resurrexit, eodem sensu receperunt, & paulo antequam ascenderet ab eo quiescerunt, utrum Regnum Israhel esset restitutus; adeo mordicus regni, ac magnitudinis persuasio illi adhaerat. Sed post Ascensionem humilis de semet sentire incepserunt, nonnisi de Spirituali J. C. regno, & gratia bonis solliciti. Ex libro cui titulus Sermons Ascensionis.

DESCENSUS SPIRITUS SANCTI,
ET QUIDQUID AD HOC PERTINET MYSTERIUM.

MONITUM.

Ab instituto me nequaquam discedere opinor, si, cum mibi agere proposuerim de Salvatoris Mundus Mysteriis, verba faciat de Spiritu Sancti descensu, qui potius ad tertium pertinet adorabilis Trinitatis Personam, quam ad Incarnationis Verbi Mysterium. Animaduertendum est tantum, divinum hunc Spiritum, quem Cœlum terrena lagutur, a Filio aque, ac a Patre procedere; ut dicere licet hunc Spiritum esse Honoris-Dei, & ab ipso ad nos missi, præterquam quod preces ejus, & merita illum nobis obnuerint. Ideo Mysterium hoc ad illum spectat, tanquam effectus promissionis ejus; cum Spiritus Sanctus sit ille, qui peribuit est testimonium divinitatis JESU CHRISTI, & perfectius opus ejus, videlicet hominum sanctificationem, publicationem novæ legis, & Ecclesiæ sue Institutionem.

Quantum vero Mysterium hoc in Ecclesiæ celebre est, & plenam consolacionis Christianis omnibus, tantum copiosum est, & secundum ob varietatem argumentorum a Concionatoribus petrarchianorum: sed in habendo delectu rerum earum, quæ in hujusmodi materia dicenda sunt, anchor ero, ut immoretur Concionator iis potius, quæ auditoribus addicendis, & sanctificandis profici, quam agent de divinitate, persona, processione, & missione divini hujus Spiritus; quod Theologum magis deceat, quam Predicatorem, cui ea tantum dicenda sunt, quæ sunt necessaria ad ostendendam misericordiam a Deo nobis collata præstantiam, ejusque in nobis sublimem effusionem ciendam. Fine potissimum immorandum est in fiducia, quæ responderem debemus gratis, quibus Spiritus Sanctus nos prævenit, in donis illius, & eorum usu a nobis faciendo, in veritatis, quas nos docuat, in motibus inglorioribus, quos in nobis cœli, ut vita nostra rationem, & actiones nostras componamus secundum placita Sancti Spiritus, que placitis spiritus mundi ex diæmetro adversantur.

PARAGRAPHUS PRIMUS.

Multiplex Synopsis Sermonum hujus Argumenti.

INTER Nomina, quibus vocatur Spiritus Sanctus, qui hodie in Apostolis in Cœnaculum congregatos descendit, Scriptura potissimum illud memorat *Sancti*, ac tribuit illi Sanctitatem, qua huic communis est cum duabus aliis Sanctorum *Trinitatis*: descendit enim illam producturam in nobis tamquam primam, ac nobilissimum sive ipsius communicationem; 1. Faciens se interius principium vite Sanctæ ac prorsus divinae per gratiam Sanctificantem, quæ nos sanctos, & iustos facit, & quæ nos usque ad dignitatem filiorum Dei attollit. 2. Cum vita non nisi propter actionem sit, fit agens principium, quo impellitur, & excitatur ad actiones huic statui conformes per gratias auctas, quæ vocari possunt statius animatus Spiritus hujus divini, qui nos prævenit, & cujus impressiones sequi debemus. Videlicet, bifariam est Spiritus Sanctus; tum quia sanctitatem nobis communicaat, tum quia nos ad vivendum more Sanctorum impellit; per quorum alterum manet in nobis, per alterum vero nos regit, & ad agendum impellit; per illud primum liquet, quid ille agat in nobis; per horum alterum, quod agat pro nobis; quæ dux erunt sermonis hujus partes.

Pars prior. Nihil est in natura universa, quod Deum perfectius representet, quam vita. Cum enim non aliud sit, nisi motus, cujus principium est in nobis metipsum; hinc est imago Supremi illius Entis, quod Prisci nomini sub primi Motoris nomine intellexerunt, qui motum tribuit omnibus entibus. Quamobrem, cum voluit Deus hominem creare ad imaginem suam, nil aliud egit, nisi quod illi vitam contulit; per quam recipit adeo perfectam cum ipso Deo similitudinem, ut Tertullianus illum exiguum Numen appelleret: *Lumen in Deum Solidum*. Sed fatendum est, vitam, quam nobis Spiritus Sanctus inspirat, longe præstantium nobis affare similitudinem; quippe cujus toto Cœlo nobilior est, & ut melius dicam, divina; Ipse etiam illius est Auctor, atque principium per gratiam, quæ appellatur sanctificans, quia ubi primum inveniatur, vel quæ saltem naturæ vires excedunt, inferendum est, aliud aliquod adest principium supernaturale, quod esse non potest nisi Spiritus Sanctus secundum illa S. Gregorii

conjugit; sed arcta adeo, & per unionem adeo intima, ut si per impossibile non esset ubique, tamen in anima justi inventetur, quia ibi est non solum per immitatem suam quemadmodum est in entibus omnibus, neque per confectionem mere externam, quemadmodum in Templo est; sed per similitudinem perfectam, per vivam expunctionem animatum sive divinitatem, atque, ut loquitur Princeps Apostolorum, per naturæ ipsius participationem: *Maxima, & pericula nobis promissa donavit, ut per hac officiam divinae consors nature.* (2. Petri 1.) Quamvis autem haec participatio merita sit accidens, tamen vinculum est, quod nobis adnectit hunc Spiritum Sanctum, per illud in nobis manentem, nos vivificantem, possidentem, & coram Deo nos commendantem magis quam quidquid est in natura. Quanti ergo a nobis faciendum est pretiosum hoc donum, quod nostrum constitutum dignitatem, gloriam, beatitudinem! De eodem melius adhuc sentimus, si superponamus opinionem multorum Sanctorum Patrum Scripturis innizam, principium vita hujus, & justificationis nostra non solum esse creatam qualitatem, quam gratiam dicimus sanctificantem; sed propriam substantiam divini hujus Spiritus, qui persona sua adnectit beneficium nostra Sanctificationis, & qui satis est non potest replere nos donis suis, nisi, cum ipse per effectum donum sit, seipsum nobis donaret. Ubi venitas hæc exposta, ac probata fuerit, latius loquendum est de vita hujus præstantia, de felicitate possidendi illam, de infelicitate illam amittendi, de modica sedulitate illam tuendi, ac de exiguo illo, in quo habetur, discrimine; quandoquidem quotidie pericolo obiectum pro minima re qualibet, ac de pœnitentia, quæ aliquando erimus torquenti, si illius jacketorum fecerimus.

Pars altera. Cum vita non sit aliud quam motus, cujus principium in nobis est, sequitur, tota vita genera in animato subiecto, quod videmus actiones, diversoque motus, extrinsecus prodeentes. Ita in plantis, in animalibus, & in homine ipso, qui rationcinatur, qui comparat, videmus vitam diversam a vita aliorum animalium. Cum ergo in Christiano videmus actiones, quarum principium esse non potest in natura, quia hujus sunt opposita, vel quæ saltem naturæ vires excedunt, inferendum est, aliud aliquod adest principium supernaturale, quod esse non potest nisi Spiritus Sanctus secundum illa S. Gregorii

De Mysterio Spiritus Sancti. Paragraphus I.

Serba: Habitare animam in corpore probante viriles alios corporis, habuisse in anima Spiritum Sanctum probare vita spiritualis. Ita vivere per Spiritum Sanctum est agere secundum motus, & gratias Spiritus sancti, qui datum est nobis, ut vivamus, & agamus, ut decet sanctos. Distinguunt autem duo gratiarum genera, per quæ divinus hic spiritus nos impellit, atque urget ad actiones sanctas agendas; quorum alterum est luminum in intellectu, quem illuminant, ac in via salutis deducunt, alterum est motum in corde, qui nos excitant, & impellunt ad sequenda hac lumina, & has veritates exercendas. Ad alteram partem hanc exhortandam, evolvende sunt magnæ veritates illa, quas non docet Spiritus Sanctus; fallacia mundi placita, quorum errorem nobis ostendit, & quomodo ille nos dominus suis agat, & regat. Modo distingunt etiam de fortitudine, & constantia, quam nobis immittit ad exercandas veritates, quas docet, & illinc elicienda ea, quæ decent, documenta.

Quam maxime referit cognoscere quid sit Spiritus iste,

quen Dei Filius nobis, non secus ac Apostolis suis pollicitus est, & quos effectus operari debent in nobis, ne similes filiales discipulis illis, quos S. Paulus Ephesi avenirit, ex quibus cum Apostolis quæviscerit utrum recipiens Spiritum Sanctum, ingenue responderunt, se ne audirebile quidem nomen Spiritus Sancti. Plurimi hodierna die sumi Christiani, qui cum summo Christianæ Religionis dedecore in eadem vivunt ignorantia, & fortasse adhuc nequivore; quapropter nostrum est docere, non solum, quid sit Spiritus Sanctus in Adorabili Trinitate, sed præterea, quid sit in nobis, quid in nobis producere debet, cur ad nos mittatur, quid nobis faciendum sit, ut illum recipiamus, & unde iudicium ferre valeamus, utrum receptorius illum. Quamobrem vobis ostendere fert animus, Spiritum Sanctum, cuius Apostoli primitus, & plenitudinem acceptaverunt pro se; pro nobis quoque data ratione, esse spiritum veritatis, spiritum sanctitatis, spiritum fortitudinis. 1. Spiritus est veritatis; nos enim replens luminibus suis, docet omnem veritatem; hac prima erit pars. 2. Spiritus est Sanctitatis; quia sibi nobis conjungens destruit in nobis quidquid opponit sanctitati; quia pars est altera. 3. Spiritus est fortitudinis; quia nos pares escit, qui omnia faciamus, & omnia sustinamus propter Deum, inspirans nobis virtutem supernaturalem, & constantiam omnibus difficultatibus superiorum. Quæ sunt Spiritus Sancti qualitates, quæ nobis representant ignis myticos, sub cujus symbolo Apostolis datum fuit. Ignis enim virtutem habet illuminandi, expandi, & foventi; quæ sunt tres erga nos divini Spiritus, proprietates: etenim quatenus Spiritus Veritatis, nos illuminat, quatenus Spiritus Sanctitatis, nos emundat, & quatenus Spiritus Fortitudinis, nos animat; tamquam Spiritus Veritatis elevat, & perficit spiritus nostros; tamquam Spiritus Sanctitatis reformat, & tractat corda nostra; & tamquam Spiritus Fortitudinis moveat omnes facultates nostras per zelum, quem cœt in nobis, ubi vult nos pro Dei gloria operari. *Hac est pars sermonis P. Bourdouze in hoc Mysterio.*

Ostendi potest, illum descendere in terram, & in animalia Christianorum, ut per dona, effectuque suos faciat, quod per naturam, & personæ suæ proprietatem efficit in adorabilem Trinitatem. 1. Sanctitas est increata, & spiritus, & nobis datur, ut sanctificemur. 2. Unio est personalis, vinculum, & nodus, qui Parentem conjungit, & Filium, & venit, ut nos Deo conjungat, & simili invicem per amorem, & mutuam caritatem. 3. Est Trinitatis perfectione, & venit ad consummandum opus Filii Dei, nos perficiens in omnibus virtutibus. Sicut veniebat Spiritus sanctus mundum impugnaturus, & averturus placita illius per Apostolorum ministerium; opus erat, ut ubertate super illos omnia sua lumina effundere, omnem sanctitatem, omnemque virtutem, quæ illi indigebant, ut hanc victriam reportarent. Hinc illi pleniusque gratia replete fuerunt: *Repli sunt omnes Spiritus Santo, & copiæ loqui.* (Acto 2.) Plenitudo hæc ad tres principios redigi potest effectus oppositos tribus principiis obiciens, quos mundi spiritus opponit Deo; quæ tres erunt sermonis partes.

1. Mundus seductor est, qui oculatissimas mentes specie sibi fallit. Non erat Apostolis modus quo se contra hunc spiritum illusionis tuerentur; opus ergo erat, ut Spiritus sanctus, qui spiritus est veritatis, illis auferret mundi errores, colique exteris repeleret doctrinam. 2. Mundus est corruptor, cujus commercium sancti morum quoque morum vitiat puritatem. Apostoli non erant immunes; omnes enim peccaverunt; oportebat ergo, ut Spiritus sanctus, qui Spiritus est Sanctitatis, eos in posterum a seculi corruptione præferaret, eosque confirmaret in gratia. 3. Mundus est persecutor, qui palam bellum indicet Evangelio, & qui se virtutis Tyrannum constituit. Hic ipsius etiam Apostolis terrorum incusserat, qui non audie-

bant videri Discipuli JESU CHRISTI, propter metum Iudæorum; oportebat ergo, ut Spiritus sanctus, qui Fortitudinem spiritus est, illos contra mundi tyrannidem confirmaret. Hoc ille praefat hodie in Apostolis, & hoc in singulis nostrum factus est: *Vincamus Mundum, S. Augustinus, ait, cum suis erroribus, & annoybus, & terroribus. De erroribus mundi, de corruptione mundi, de mundi persecutione triumphemus.* *Hac est pars sermonis P. Cheminalis de Febo Pentecostes.*

Quamcumque curam gesserit mundi Salvator fibi formans de Discipulis illustratos, atque ferventes, nihil in mentibus eorum inventi: nisi mancam, nurantem fidem, non agnoscent in eorum corde nisi amorem tepidum, timidum, & languentem; nisi illis spiritum intellectus, ad fidem eorum perficiendus; spiritum fervoris ad perfectionem caritatis. Cum nobis eadem, insit vita, illdem elemem subdit; ideoque nobis datur Spiritus sanctus.

1. Tamquam Magister, ut Christianas veritates nos doceat. 2. Tamquam Dux, qui ad Evangelicarum veritatum perfectionem nos adducat. *Dux ha animadversiones confitentes parvissimum sermonem Domini Ezechiel in alieno felium sermone.*

Invenio Spiritum sanctum in Apostolis descendisse sub tribus principiis qualitatibus, & cum tribus eximiis officiis, que iphi in illo sunt exercenda. Venit tamquam Spiritus Luminis, & Veritatis, ut illos erudit; tamquam spiritus gratia, & sanctitatis, ut illos sanctificaret; tamquam spiritus caritatis, & zeli, ut illos ad mundi conversionem excitaret.

Cum istud officium descendit hodierna die in Christianos, & quod operari in Apostolis, docere nos debet quid facere velit in cordibus nostris, ut intelligamus.

1. Quomodo sequi debeamus lumina hujus Spiritus Veritatis.

2. Quomodo cooperari debeamus gratias Spiritus hujus Sanctitatis.

3. Quomodo servare debeamus ignes, & motus Spiritus hujus Caritatis, & zeli. Quæ tres sunt partes sermonis, & fructus tres, quos debent producere. *Brevius sermones primo pro deo Pentecostes.*

Cum Dei Filius in mundum venerit reformaturus hominem, cuius facultates omnes primorum parentum culpa perturbaverat, dedit illi fidem, que ratione eius praeficit caritatem, quæ illius voluntatem moderaretur, & gratiam, quæ libertatem illius muniret. Spiritus autem Sanctus, ut extremam adderet manum hæc operi, dilapsus in terram tamquam lumen, & ignis, addidit fidei intellectum, ut credat, quod non vides, quasi illud reapsezideret: Salvator adquievit, & promeruit est nobis caritatis habitum, quem proprii peccatis amiseramus, habitum inquit caritatis, qui non ad supremum adducit bonum; sed Spiritus sanctus caritati adiicit zelum, & fervorem, ut & ipsi ad hoc bonum supremum, atque eternum adducant. Denique sicuti Dei Filius gratiam addidit libertati nostrâ, ut possibilis nobis faceret actiones, quæ sunt super naturam; Spiritus sanctus addit gratia fortitudinem, non ut possibilis solum, verum etiam facilitat adorabilem Trinitatem. *Hac est pars sermonis P. Bourdouze in hoc Mysterio.*

Ostendi potest, illum descendere in terram, & in animalia Christianorum, ut per dona, effectuque suos faciat, quod per naturam, & personæ suæ proprietatem efficit in adorabilem Trinitatem. *Ostendi potest, illum descendere in terram, & in animalia Christianorum, ut per dona, effectuque suos faciat, quod per naturam, & personæ suæ proprietatem efficit in adorabilem Trinitatem.*

1. Quid zelus, quo caritatem inflammar. 2. Quid fortitudo, quo animat gratiam. *P. de la Colombe. Sermon pro deo Pentecostes.*

Instituti potest sermo hujus argumenti: maxime proprius, offendendo Deum in hominum reformatione in statu gratiae. *Hoc ipsum facit dans nobis Spiritus sanctus, qui in nobis est vita principium, per gratiam, quæ efficit nos filios Dei per adoptionem, & nobis tribuit similitudinem, & participationem naturæ cum Creatore. Fusus disserendum est de excellentia, & privilegiis vitæ hujus prorsus divinitatis.*

2. Creavit hominem Deus in originali iustitia, quæ permanentibus illis contulit imperium in seculis, & affectus suos inanimatus, & factus est in animam viventem. *Inspiravit et spiracutum vita, & factus est in animam viventem. (Gen. 2.)* Hoc ipsum facit dans nobis Spiritus sanctus, qui in nobis est vita principium, per gratiam, quæ efficit nos filios Dei per adoptionem, & nobis tribuit similitudinem, & participationem naturæ cum Creatore. Fusus disserendum est de excellentia, & privilegiis vitæ hujus prorsus divinitatis.

3. Mundus est persecutor, qui palam bellum indicet Evangelio, & qui se virtutis Tyrannum constituit. Hic ipsius etiam Apostolis terrorum incusserat, qui non audie-